

РЕШЕНИЕ

№ 2847

гр. София, 27.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 11.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **11555** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Дял трети, Глава деветнадесета от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на „ИХТИС-ЗДРАВЕ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция:

гр. С., [улица], ет. 2 ,чрез Й. И. П., в качеството на управител, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22220319007392-091-001/30.07.2020г., издаден от К. Г. М. – орган, възложил ревизията, и Б. К. С. – ръководител на ревизията, потвърден частично с решение №1610/22.10.2020г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. при Централно управление на Националната агенция за приходите.

Жалбоподателят поддържа, че оспореният РА е незаконосъобразен. Изложено е несъгласие с констатациите на органа по приходите и се твърди, че задълженията с обжалвания РА са определени при допуснати нарушения на материалния и процесуалния закони. Заявява, че дейността на „ИХТИС ЗДРАВЕ“ ЕООД е ръководена от едноличния собственик на капитала на дружеството, който е и негов управител. Твърди се, че реалността на услугите се доказва с представените в хода на ревизията писмени доказателства, а процесните фактури са издадени законосъобразно към момента на възникване на данъчното събитие, т.е. налице са данъчни документи, съставени в съответствие с изискванията на ЗДДС. Счита, че са изпълнени всички материално-правни предпоставки за възникването и надлежното упражняване на правото на данъчен кредит по всяка една от процесните доставки и органа по

приходите неправомерно е отказал да признае това право. Твърди още, че получените дейности по спорните фактури са ползвани за извършване на последващи облагаеми доставки от „ИХТИС-ЗДРАВЕ“ ЕООД, като подчертава, че при ревизията не е извършена корекция на начисления от него ДДС. Декларира, че е сторнирал приспаднатия данъчен кредит по спорните фактури, не поради неизвършването на дейности, а вследствие на неплащане по фактурите, недокументално оформяне на сделките, констатиране на незавършени параметри на услугите, наличие на рискови доставчици при издателите на фактурите, установени софтуерни грешки, констатирани данни за последваща дерегистрация по ЗДДС. Иска съдът да отмени оспорения ревизионен акт в частта с която е отказан данъчен кредит по фактури, издадени от „Фиона инвест“ ООД, ЕИК[ЕИК], „Палазови“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Балкан мулти бизнес - БМБ“ ООД, ЕИК[ЕИК] и „Дакс Пропъртис“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и съответните лихви. Сочи се практика на СЕС, които счита за относими към настоящият казус.

В открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, не се представлява.

Ответникът по жалбата - директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, чрез процесуалния си представител – юр. Кр. К. (пълномощно по лист 184 от делото), оспорва жалбата, като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, 34-състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 156, ал. 1 от ДОПК от надлежна страна – адресат на РА, доколкото се установи, че решение №1610/22.10.2020г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите е връчено по електронен път на жалбоподателя на 28.10.2020г. (лист 99 от делото), а жалбата до съда е постъпила чрез органа, депозирана на 03.11.2020г. (лист 5 от делото) т.е. в законоустановеният срок.

Жалбата е в съответствие с изискванията за форма и реквизити, подадена е след проведено оспорване по административен ред, което е абсолютна предпоставка за развитие на съдебното производство. Поради изложените съображения съдът приема жалбата за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/№Р-22220319007392-020-001 от 20.11.2019г., издадена от К. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С., оправомощена с функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-818 от 10.05.2019г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „ИХТИС-ЗДРАВЕ“ ЕООД за определяне на задълженията за корпоративен данък по ЗКПО за 2017 г. и 2018 г. и по ЗДДС за

данъчни периоди от м. 11.2016 г. до м. 08.2018 г. Заповедта е връчена на дружеството на 18.12.2019 г. Съгласно чл. 114, ал. 1 от ДОПК считано от тази дата тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията и изтича на 18.03.2020 г. По реда на чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК срокът за извършване на ревизията е продължен до 18.05.2020 г. със ЗВР №Р-22220319007392-020-002 от 16.03.2020 г., издадена от органа възложил ревизията.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/№Р-22220319007392-092-001/26.05.2020г., връчен на 05.06.2020г. Подадено е възражение по електронен път срещу РД с рег. №Р-22220319007392/17.07.2020г. в ИС „Контрол“, което по изложените в акта мотиви е прието за процесуално допустимо, а разгледано по същество за неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22220319007392-091-001/30.07.2020 г., издаден от К. Г. М. – орган, възложил ревизията, и Б. К. С., на длъжност главен инспектор по приходи при ТД на НАП С. –ръководител на ревизията. РА е връчен на 09.08.2020 г.

Установено е, че „ИХТИС-ЗДРАВЕ“ ЕООД е вписано в Търговския регистър на 24.10.2016г., с основен капитал в размер на 100,00 лв.– внесен изцяло. През ревизираните периоди е извършвало профилактика, производство и обработка на хранителни продукти с лечебно профилактично предназначение, разпространение и експлоатация на демонстрационни масажни салони и внедряване на нови технологии, свързани със здравето. Дейността е извършвана от офиси, находящи се на седалището и адреса на управлението му - [населено място], [улица], вх. А, ап. 134 /до 16.01.2018г./ и [населено място], [улица], ет. 2/след 16.01.2018 г./Дружеството не притежава моторни превозни средства и недвижими имоти. Не е декларирало и данни за наети лица на трудови договори. За извършването на дейността си е сключвало договори с подизпълнители. Регистрирано е по ЗДДС считано от 18.11.2016 г.

С цел събиране на доказателства за данъчното облагане органите по приходите са предприели процесуални действия, по счетоводна сметка 602 „Разходи за външни услуги“ по издадени фактури за 2017г. от доставчиците „ФИОНА ИВЕНТС“ ООД „БАЛКАН МУЛТИ БИЗНЕС - БМБ“ ООД „БЕЙЗ КАМПЪНИ 73“ ООД „ДАКС ПРОПЪРТИС“ ООД „ПАЛАЗОВИ“ ЕООД „ДЕС УНИВЕРС“ ООД „БИД КЪМПАНИ“ ООД и „ТРИАЛЕТИ-ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ООД в общ размер на 382 675,00 лв., а през 2018 г. - по издадени фактури от „ПАЛАЗОВИ“ ЕООД /31 000,00 лв./, „БИД КЪМПАНИ“ ООД/69 340,00 лв./, „ДЕС УНИВЕРС“ ООД /49 320,00 лв./, „БЕЙЗ КАМПЪНИ 73“ ООД/69 250,00 лв./, „БАЛКАН МУЛТИ БИЗНЕС-БМБ“ ООД/89 125,00 лв./, „ПРИРОДНИ ДАРОВЕ“ ООД/23 000,00 лв./, „ДАКС ПРОПЪРТИС“ ООД/40 375,00 лв./, „ФИОНА ИВЕНТС“ ООД/45 000,00 лв./, „ЕСТОК.БГ“ ЕООД/137 685,00 лв./ и „А.

И.“ЕООД/16 000,00 лв./ в общ размер на 570 095,00 лв. В РД е описано, че изброените доставчици не са представили документи и обяснения по връчени им ИПДПОЗЛ при насрещни проверки, извършени в хода на ревизията. Преценено е, че издадените от тях фактури към „ИХТИС-ЗДРАВЕ“ ЕООД, не документират реално осъществени доставки на стоки/услуги, като мотиви за това са изложени в частта на РД на фактическите установявания за определяне на задълженията за ДДС. Формиран е

извод, че е нарушен принципът за документална обоснованост на стопанските операции, регламентиран в чл. 4, ал. 3 от Закона за счетоводството /ЗСч./. Отбелязано е, че чрез отчитане на стойността на стоките по фактурите като разходи за дейността жалбоподателят неоснователно е намалил счетоводните си финансови резултати за 2017 г. и 2018 г.

При ревизията е констатирано, че през 2018 г. „ИХТИС-ЗДРАВЕ“ ЕООД е отчетело разходи по счетоводна сметка 614 „Административни разходи“ в общ размер на 448 125,00 лв. Относно тях е представило счетоводна справка, съдържаща аналитични счетоводни операции, и обяснение, че те са извършени във връзка с претърпени щети по анулирани доставки. В РД е посочено, че ревизираното дружество не е представило първичен счетоводен документ, съдържащ задължителните реквизити по б, ал. 1 от ЗСч., и документи за извършени плащания към доставчици за отчетените административни разходи. Направено е заключение, че то неправилно е намалило счетоводния си финансов резултат за 2018 г. с тях, тъй като те не са документално обосновани.

Определени резултати по ЗДДС:

След анализ на събраните доказателства ревизиращият екип е преценил, че за „ИХТИС-ЗДРАВЕ“ ЕООД няма основание за признаване на право на данъчен кредит данъчен кредит по фактури, както следва:

-по 4 фактури, издадени от „БИД КЪМПАНИ“ ООД, за данъчни периоди м. 12.2017 г., м. 02.2018 г., м. 03.2018 г. и м. 08.2018 г. в общ размер на 18 868,00 лв., предмет на доставките – обработка на файлове и управленски таблици, техническа експертиза, външни услуги - обслужващи фитнес;

-по 3 фактури, издадени от „ДЕС УНИВЕРС“ ООД, за данъчни периоди м. 12.2017 г., м. 02.2018 г. и м. 03.2018 г. в общ размер на 14 843,00 лв., предмет на доставките – външни услуги - обслужващи фитнес, сортиране на файлове и управленски таблици за платформа, обработка на файлове и управленски таблици;

-по 7 фактури, издадени от „БЕЙЗ КАМПЪНИ 73“ ООД, за данъчни периоди от м. 11.2017 г. до м. 01.2018 г., м. 03.2018 г. и м. 04.2018 г. в общ размер на 31 541,00 лв., предмет на доставките – настройки на софтуерни платформи за споделени файлове и трансферни таблици за преформатиране, архивиране в облак, внедряване на продукти за енергийна ефективност, осигуряване на доставчици по фитнес уреди и оборудване за фитнес зали, сортиране и обработка на управленски файлове и таблици за платформа, проучване-маркетинг на производители за фотоволтаични модули, маркетингово проучване на инсталации за производство на биоетанол;

-по 5 фактури, издадени от „ДАКС ПРОПЪРТИС“ ООД, за данъчни периоди м. 08.2017 г., м. 09.2017 г., м. 11.2017 г., м. 02.2018 г. и м. 04.2018 г. в общ размер на 20 629,00 лв., предмет на доставките – комисионни услуги по осигуряване на доставчици на фитнес уреди и оборудване на зали, настройка на софтуерни платформи за споделени файлове и трансферни таблици, сортиране на файлове и управленски таблици за платформа, комисионни услуги по внедряване на продукти за енергийна

ефективност;

-по 8 фактури, издадени от „БАЛКАН МУЛТИ БИЗНЕС - БМБ“ ООД, за данъчни периоди м. 08.2017 г., м. 09.2017 г. и от м. 11.2017 г. до м. 04.2018 г. в общ размер на 36 020,00 лв., предмет на доставките – външни услуги-обслужващи фитнес, профилактика на фитнес уреди, наем на склад, сортиране на файлове и управленски таблици, обработка на файлове и управленски таблици, настройки на софтуерни платформи за споделени файлове и автоматичен анализ на мониторинг;

-по 2 фактури, издадени от „ТРИАЛЕТИ-ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ООД, за данъчни периоди м. 09.2017 г. и м. 11.2017 г. в общ размер на 5 411,00 лв., предмет на доставките – настройки на софтуерни платформи;

-по 3 фактури, издадени от „ПАЛАЗОВИ“ ЕООД, за данъчни периоди м. 08.2017 г., м. 10.2017 г. и м. 01.2018 г. в общ размер на 10 840,00 лв., предмет на доставките – рязане на метали и заварки, изработка на метална конструкция, система за електронно архивиране и споделяне на файлове;

-по фактура №24/28.02.2018 г., издадена от „ПРИРОДНИ ДАРОВЕ“ ООД, за данъчен период м. 02.2018 г. в размер на 4 600,00 лв., предмет на доставката – обработка на файлове и управленски таблици;

-по фактура №56/30.06.2018 г., издадена от „А. И.“ ЕООД, за данъчен период м. 06.2018 г. в размер на 3 200,00 лв., предмет на доставката – тестване на управленска платформа модул „Фактуриране“ в търговия на едро;

-по 3 фактури, издадени от „ЕСТОК.БГ“ ЕООД, за данъчни периоди от м. 05.2018 г. до м. 07.2018 г. в общ размер на 27 537,00 лв., предмет на доставките – настройки на модул финансови анализи, тестване на управленска платформа и попълване на записи и структури на модули;

-по 3 фактури, издадени от „ФИОНА ИВЕНТС“ ООД, за данъчни периоди м. 06.2017 г., м. 07.2017 г. и м. 04.2018 г. в общ размер на 17 065,00 лв., предмет на доставките – консултантски услуги по подготовка на документи за програма по еврофинансиране, услуги за подготовка на документи за програма по еврофинансиране на масово използване на фитнес уреди, настройка на сортиране на файлове и таблици за платформа.

Извършени са насрещни проверки на изброените дружества. Връчени са ИПДПОЗЛ по електронен път. Документи и обяснения не са представени в определения срок, с изключение на „ЕСТОК.БГ“ ЕООД. Такива са представени пред ревизиращия екип след приключване на насрещните проверки. Същите са описани в констативната част на РД. След анализа им е направено заключение, че издадените фактури от изброените доставчици не документират реално осъществени услуги. Аргументите за това са подробно описани в частта на РД, в която са направени фактическите установявания във връзка с определяне на задълженията за ДДС на жалбоподателя за ревизираните периоди. Установено е, че „ИХТИС-ЗДРАВЕ“ ЕООД е сторнирало

приспаднатия данъчен кредит по процесните фактури чрез включването им със знак минус в дневник покупки в следващи данъчни периоди – м. 01.2018 г., м. 02.2018 г., м. 10.2019 г. и м. 11.2019 г., с изключение на: фактура №155/31.08.2017 г., издадена от „ДАКС ПРОПЪРТИС“ ООД, с данъчна основа /ДО/ – 15 600,00 лв. и ДДС - 3 120,00 лв., по която е приспаднало данъчен кредит през м. 02.2018г.; фактура №20001242/30.09.2017г., с ДО - 11 750,00 лв. и ДДС - 2 350,00 лв., и фактура №1264/28.02.2018 г., с ДО - 20 000,00 лв. и ДДС - 4 000,00 лв., издадени от „БАЛКАН МУЛТИ БИЗНЕС - БМБ“ ООД, по които е приспаднало данъчен кредит съответно за м. 09.2017 г. и м. 02.2018 г.; фактура №108/31.01.2018 г., издадена от „ПАЛАЗОВИ“ ЕООД, с ДО - 31 000,00 лв. и ДДС - 6 200,00 лв., по която е приспаднало данъчен кредит за м. 01.2018 г., фактура №12/31.05.2018 г., издадена от „ЕСТОК.БГ“ ЕООД, с ДО - 90 145,00 лв. и ДДС - 18 029,00 лв., по която е приспаднало данъчен кредит за м. 05.2018 г. и издадените фактури от „ФИОНА ИВЕНТС“ ООД.

При така установената фактическа обстановка с РА са определени лихви за забава за неправомерно приспаднатия данъчен кредит от „ИХТИС-ЗДРАВЕ“ ЕООД по фактурите, които впоследствие е сторнирало в дневник покупки, за периодите от 15-то число на месеца, следващ месеца на упражняване на правото на данъчен кредит по съответната фактура, до 15-то число на месеца, следващ данъчния период, през който същото е сторнирано, както следва: м. 08.2017 г. в размер на 3 281,41 лв., м. 09.2017 г. – 1 133,03 лв., м. 10.2017 г. – 228,32 лв., м. 11.2017 г. – 2 816,61 лв., м. 12.2017 г. – 2 937,60 лв., м. 01.2018 г. – 1 258,19 лв., м. 02.2018 г. – 2 297,10 лв., м. 03.2018 г. – 3 897,53 лв., м. 04.2018 г. – 3 912,74 лв., м. 06.2018 г. – 925,05 лв., м. 07.2018 г. – 852,98 лв. и м. 08.2018 г. – 494,87 лв.

По процесните фактури, които не са анулирани от ревизираното дружество, а именно: фактура №155/31.08.2017г., издадена от „ДАКС ПРОПЪРТИС“ ООД, фактури №20001242/30.09.2017г. и №1264/28.02.2018г., издадени от „БАЛКАН МУЛТИ БИЗНЕС - БМБ“ ООД, фактура №108/31.01.2018 г., издадена от „ПАЛАЗОВИ“ ЕООД, фактура №12/31.05.2018г., издадена от „ЕСТОК.БГ“ ЕООД и издадените фактури от „ФИОНА ИВЕНТС“ ООД, с РА на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 9 и чл. 25, ал. 2 от с. з., е отказан данъчен кредит в общ размер на 50 764,00 лв. Отбелязано е, че фактурите представляват частни писмени документи и за достоверността на отразените в тях стопански операции следва да се формира извод от придружаващите ги документи, които не удостоверяват реалното извършване на документираните с тях услуги.

Относно фактура №108/31.01.2018г., издадена от „ПАЛАЗОВИ“ ЕООД, по която за м. 01.2018г. е отказан данъчен кредит в размер на 6 200,00 лв., в РД е описано, че тя е с предмет на доставка - система за електронно архивиране, споделяне на файлове. Доставчикът е представил копие на фактурата, Договор за услуга от 01.12.2017 г. /с предмет - система за електронно архивиране, споделяне на файлове/, Приемо-предавателен протокол /ППП/ от 31.01.2018 г. /без конкретни параметри на същата/ и обяснения, в които сочи, че системата е изготвена от М. Е.

П. - управителка на дружеството.Подчертано е, че доставчикът не е представил техническо задание, доказателства за предаване информация и материали на възложителя - „ИХТИС-ЗДРАВЕ“ ЕООД и за притежавани програмни продукти и компютърна техника,платежни документи, доказателства за професионалната квалификация на лицето, което се твърди, че е разработило системата.

Във връзка с отказания данъчен кредит по фактура №12/31.05.2018г., издадена от „ЕСТОК.БГ“ ЕООД, в размер на 18 029,00 лв. за м. 05.2018г., с предмет на доставка – „настройки на модул „Финансови анализи и оценка на дейност“ от платформа за управление“ е отбелязано, че доставчикът е представил единствено копие на фактурата. Не е представил договор, протокол за предаване на услугата, техническо задание, данни за платформата за управление и вида на финансовите анализи, информация за лицата – преки извършители на дейностите и доказателства за притежаваните от тях компетентности.След справка в информационната система на НАП е констатирано, че през м. 03.2020 г. „ЕСТОК. БГ" ЕООД е декларирало в дневник продажби анулирането на същата поради непълно документиране на сделката и незавършване на услугата.

За отказания данъчен кредит по фактура №155/31.08.2017 г., издадена от „ДАКС ПРОПЪРТИС“ ООД, в размер на 3 120,00 лв. за м. 02.2018 г., и фактури №20001242 от 30.09.2017 г. и №1264/28.02.2018 г., издадени от „БАЛКАН МУЛТИ БИЗНЕС - БМБ“ ООД, в общ размер на 6 350,00 лв. за м. 09.2017 г. и м. 02.2018г., в РД е посочено, че са издадени във връзка с договори за изпълнение на услуги от различен характер. Описани са сключените между контрагентите договори и представените от доставчика такива, ведно с придружаващите ги ППП.Подчертано е, че „ДАКС ПРОПЪРТИС“ ООД и „БАЛКАН МУЛТИ БИЗНЕС - БМБ“ ООД не са представили спецификации, количествено-стойностни сметки, обяснения на каква база е определена цената по договорите, платежни документи, данни за лицата – преки извършители на дейностите.Посочено е, че управителят на „БАЛКАН МУЛТИ БИЗНЕС - БМБ“ ООД е декларирал, че е извършено прихващане на задълженията по фактурите с вземания от ревизираното дружество, без да е представил доказателства.

За отказания данъчен кредит по издадените фактури от „ФИОНА ИВЕНТС“ ООД, за данъчни периоди м. 06.2017 г., м. 07.2017 г. и м. 04.2018 г. в общ размер на 17 065,00 лв., в РД е отбелязано, че доставчикът е представил копие на същите,Договор за сортиране на файлове и управленски таблици за платформа от 01.02.2018 г.,Договор от 01.07.2017г.,с предмет – външни услуги по подготовка на документи за програма по еврофинансиране на масово използване на фитнес уреди,Договор за подготовка на документи програма по еврофинансиране от 01.05.2017 г., ППП /без конкретни данни за услугите/, оборотни ведомости за периоди от 01.07.2017 г. до 31.12.2017 г. и от 01.01.2018 г. до 30.04.2018 г., счетоводни справки и обяснения, в които сочи, че е извършено частично плащане по фактурите и преки извършители на

дейностите са съдружниците в дружеството - Х. П. и С. А. Г..Преценено е, че спорните фактури са издадени във връзка с описаните договори.Посочено е, че „ФИОНА ИВЕНТС“ ООД не е представило технически задания, доказателства за предаване на информация и материали във връзка с изпълнението им, доказателства за притежавани компетентности от лицата – сочени за преки извършители на дейностите, платежни документи, обяснение на каква база е определена цената на услугите. В представените оборотни ведомости не са отразени записвания за притежавани програмни продукти, компютърни устройства и др. материални активи, както и разходи за заплати и социални осигуровки.

Актът е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК с жалба вх. №53-06-7108/21.08.2020 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-1280/25.08.2020 г. по регистъра на дирекция ОДОП С.,пред директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], т.е. в срока по чл. 152, ал. 3 от ДОПК.С решение №1610/22.10.2020г. директорът на дирекция „ОДОП“ е **отменил** Ревизионият акт №Р-22220319007392-091-001/30.07.2020г.,издаден от К. Г. М. – орган, възложил ревизията, и Б. К. С.–ръководител на ревизията, в оспорената част на установения резултат за корпоративен данък за данъчни периоди 2017г. и 2018г.,едно с установените лихви за забава.Директора на ОДОП е **отменил също Ревизионият акт** №Р-22220319007392-091-001/30.07.2020 г. в оспорената част на установения резултат за ДДС за м. 05.2018г.,като е **изменил** Ревизионен акт №Р-22220319007392-091-001/30.07.2020 г., в оспорената част като установения с РА резултат за лихви за ДДС за данъчен период м. 05.2018 г. в размер на 3 891,57лв. като го е определил на 3 505,92 лв.Със същото решение е **потвърдил** Ревизионен акт №Р-22220319007392-091-001/30.07.2020 г. в оспорената част на установените задължения за ДДС за данъчни периоди от м. 06.2017 г. до м. 04.2018 г. и от м. 06.2018 г. до м. 08.2018 г., ведно с установените лихви за забава,като правилен и законосъобразен.

За установяване на обективната истина по делото и проверка на спорните обстоятелства,съдът по искане на жалбоподателя е допуснал съдебно-счетоводна експертиза.Експертизата е извършена на база документите по делото.От вещото лице е изготвило подробна справка за осчетоводените фактури и данъчните периоди през които са съставени счетоводните записвания в табличен вид./л.215-220/

Съдът възприема изготвеното заключение на вещото лице,като компетентно, обективно и обосновано,съобразено с представените доказателства от страните,същите са неоспорени.Съдът кредитира заключението на вещото лице.

При така изяснената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

В съдебното производство, съгласно нормата на чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му. Съдът приема, че обжалвания ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите, по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.2 от ДОПК.Спазена е формата по чл.120, ал.1 от ДОПК. От приложените по административната преписка доказателства се установяват обстоятелствата по спазване процедурата по образуване и развитие на производството пред административния орган.При постановяването на оспорения РА не се констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до нарушаване правото на защита на оспорващото дружество.

Ревизията е възложена от компетентен орган съгласно заповед № РД-01-818/10.05.2019 г.(лист 100-101 от делото), издадени от директора на ТД на НАП - С..РА е издаден в предвидената от закона писмена форма.Спазен е и срокът за издаване, както на РА, така и на РД. Задълженото лице е надлежно уведомено за започване на производството и неговото приключване.Съдът не установи да са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, които да доведат до незаконосъобразност на оспорения административен акт и съответно неговата отмяна.Лицата подписали РА и РД притежават КЕП/л.226-230/Страните не спорят, че заповедта за възлагане на ревизия Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22220319007392-020-001 от 20.11.2019 г. както и заповед за нейното изменение ЗВР № №Р-22220319007392-020-002 от 16.03.2020 г.са връчени на представляващ ревизираното дружество по електронен път. Материалната и териториална компетентност на издалия РА орган се установи от неоспорената от страните заповед №РД-01-818/10.05.2019г. на териториалния директор на ТД на НАП,/л.100-102/ издадена на основание чл.11, ал.1, т.1 от ЗНАП, във връзка с чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК.Същата вменява правомощия по издаване на заповеди за възлагане на ревизии на К. Г. М.,на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С..

Ревизионният акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл.120, ал.1 от ДОПК задължителни реквизити – името и длъжността на органа, който го издава, номер и дата, данни за ревизираното лице, обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство, мотиви за издаването му, разпоредителна част, в която са определени задълженията на ревизираното лице, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, подпис на органа по приходите, който го е издал.Към оспорения ревизионен акт е приложен и РД№Р-22220319007392-092-001/26.05.2020г.,като неразделна негова част. При издаване на ревизионния акт,органът по приходите е спазил процесуалноправните разпоредби на ДОПК и ревизионното производство е приключило в зададения срок.

По материалната законосъобразност на ревизионния акт.

Спорът между страните е формиран по въпроса дали са реално извършени доставки на услуги и оттам възникнало ли е данъчно събитие между жалбоподателя и неговите преки доставчици „Фiona инвест“ ООД, ЕИК[ЕИК], „Палазови“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Балкан мулти бизнес - БМБ“ ООД, ЕИК[ЕИК] и „Дакс Пропъртис“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

А. Относно определените задължения по ЗДДС.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Съгласно чл. 69 от ЗДДС регистрирано лице има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчик - регистрирано по закона лице, му е доставил, които стоки или услуги ще се използват за извършване на облагаеми доставки, а съгласно чл. 71 от ЗДДС лицето - получател, може да упражни правото си на данъчен кредит, когато притежава някой от документите, посочени в т. 1 - т. 9. Регистрирано по ЗДДС лице има право да приспадне като данъчен кредит данъка за получени от него облагаеми доставки на стоки или услуги, когато използва същите за осъществяване на облагаеми доставки и когато притежава за получените доставки данъчен документ с изискуемите от закона реквизити, като въведените изисквания за възникване на право на приспадане на данъчен кредит са по отношение на конкретната доставка, по която е претендирано това право /по която е приспаднал данъкът в подадената справка-декларация/, а не по всяка друга доставка на същата стока или услуга, осъществена между други лица в процеса на реализация на тази стока или услуга и представляваща предходна по отношение на процесната доставка. Наличието на реална доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС е кумулативно условие за възникване на правото на данъчен кредит, то начисляването на данък при липса на реална доставка на стока или услуга, е "неправомерно" по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС и е основание за непризнаване на право на данъчен кредит. Д. субект е този, който следва да докаже наличието на предпоставките на ЗДДС за право на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури. Това следва от общия принцип за разпределяне на доказателствената тежест в процеса, според който всяка страна следва да докаже осъществяването на фактите, от които черпи изгодни за себе си правни последици, и поради това, че данъчният субект претендира право на приспадане на данъчен кредит, то той е този, който следва да докаже изпълнението на всички законови изисквания по чл. 86 от ЗДДС и реалното осъществяване на доставките по процесните фактури по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. Наличието на данъчно събитие е основополагаща предпоставка за задействане механизма както на начисляване (изискуемостта) на данък добавена стойност, така и за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит, доколкото наличието на реална доставка /услуга по смисъла на ЗДДС е кумулативно

условие за възникване правото на данъчен кредит.

С определеното по доклада на делото съдът е разпределил доказателствената тежест (лист 179 от делото). В тежест на административния орган е да установи фактическите констатации в ревизионния акт, послужили като основание за определяне на дължимите от дружеството-жалбоподател задължения по ЗДДС.

Наличието на кумулативните условия за възникване на право на данъчен кредит по смисъла на чл. 69 и сл. от ЗДДС, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС, които възпрепятстват възникването му, са факти от обективната действителност, наличието или отсъствието, на които е свързано с възникването на благоприятни последици за оспорващото дружество-възникване на право на данъчен кредит по конкретно посочените фактури. В тежест на задълженото лице е да докаже положителния факт - наличието на условията за възникване на право на данъчен кредит, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС.

Страните не са възразили по доклада и разпределената от съда доказателствена тежест.

1. Относно доставките от „Фiona инвест“ ООД, ЕИК[ЕИК].

Съдът приема, че жалбата е неоснователна в частта, по отношение на фактурите, издадени от „Фiona инвест“ ООД поради следното:

Във връзка с ИПДПОЗЛ №П-2222041918020-040-001/23.12.2019 г. от дружеството са представени документи и писмени обяснения. Видно от представените хронологични регистри издадените фактури от „Фiona инвест“ ООД, по които е отказано право на данъчен кредит на „Ихтис - здраве“ ЕООД са осчетоводени със следните счетоводни записвания:

-Доставката по фактура №123/27.06.2017 г. с данъчна основа 19575,00 лв. и начислен ДДС 3915,00 лв., издадена от „Фiona инвест“ ООД, ЕИК[ЕИК] е с предмет: „подготовка на документи за програма по еврофинансиране“. Към фактурата е приложен приемо-предавателен протокол от 27.06.2017 г.

-Доставката по фактура №130/31.07.2017 г. с данъчна основа 20750,00 лв. и начислен ДДС 4150,00 лв., издадена от „Фiona инвест“ ООД, ЕИК[ЕИК] е с предмет: „подготовка на документи за програма по еврофинансиране на масово използване на фитнес уреди“. Към фактурата е приложен приемо-предавателен протокол от 31.07.2017 г.

Във връзка с издадените фактури от „Фiona инвест“ ООД №123/27.06.2017г. и №130/31.07.2017г. е представен консултантски договор от 28.02.2017г. с предмет: 1. Подготовка на документи за обществена поръчка, копиране на документите. 2. Подготовка на документи за програма по еврофинансиране на масово използване на фитнес уреди. Договореното възнаграждение по

договора е 48390,00 лв.

Доставката по фактура №162/10.04.2018 г. с данъчна основа 45000,00 лв. и начислен ДДС 9000,00 лв., издадена от „Фiona инвест“ ООД, ЕИК[ЕИК] е с предмет: „сортиране на файлове и управленски таблици за платформа“.Към фактурата е приложен приемо-предавателен протокол от 10.04.2018г.Фактурата е издадена въз основа на консултантски договор от 11.04.2017 г., сключен между „Ихтис-здраве“ - Възложител и „Фiona инвест“ООД с предмет: „консултантски услуги за сортиране на файлове и таблици за платформи“.Договореното възнаграждение е в размер на 45000,00 лв. без ДДС.

Съгласно данните в представените оборотни ведомости за период 01.07.2017-31.12.2017 г. и за период 01.01.2018-30.04.2018 г. дружеството-доставчик/„Фiona инвест“ ООД/ не притежава дълготрайни материални и нематериални активи и материали (няма начални салда и обороти по счетоводни сметки от гр.20, гр.21 и сметка 302). Няма начислени разходи за заплати и други възнаграждения и разходи за социални осигуровки (счетоводни сметки 604 и 605).

Съдът приема,че органът по приходите е формирал законосъобразен извод,като е отказал правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 8065,00лв. по фактурите, издадени от „Фiona инвест“ ООД поради следното :

В конкретния случай представените договори между жалбоподателят и доставчика,касаят не нещо друго, а договори за изработка.Според легалната дефиниция, въведена в чл. 258 от ЗЗД, с договора за изработка изпълнителят се задължава на свой риск да изработи нещо, съгласно поръчката на другата страна, а последната – да заплати възнаграждение.В настоящия процес следва да се установи къде, кога, от кого и в какъв обем е изработил търговецът трудовия резултат, за който се е задължил.В хода на ревизионното производство,не са установени данни и доказателства за начин на калкулиране цената на услугите, възлагане и подаване на първичната информация, необходима за изработване на „програмните продукти“ и „консултантските услуги“ по фактурите посочени по горе,и също счетоводно отразяване на стопанските операции .Изводите на ОП не бяха опровергани и съдебното производство от жалбоподателят.Настоящият състав следва да посочи,че услугите следва да се отразяват счетоводно съобразно тяхното икономическо съдържание,същност и финансова реалност, а не формално според правната им форма, т.е. след като регистрираното лице черпи права от наличието на реална доставка, респективно в негова тежест е да ангажира достатъчно убедителни доказателства, установяващи осъществяването на този положителен факт.Притежаването на данъчни фактури не е достатъчно да обоснове реалност на отразените в счетоводните регистри стопански операции.При оспорване на фактурите относно отразените в тях стопански операции, в тежест на ползващия се от правата по тези

документи е да докаже, че отразените във фактурите стопански операции действително са осъществени. Законът при всички случаи, независимо дали се касае за определяне на косвени или на преки данъци, изисква доказателства най-напред за реалност на доставката, а след това и за правилното ѝ счетоводно отразяване. За да се установи реалността на доставката на услугата съгласно чл. 9 от ЗДДС по процесните фактури, следва да се установи извършването на услугата. За да се прецени посочения релевантен факт е необходимо да се определи нейния характер, като услугата се счита за извършена по смисъла на закона на датата, на която възникват условията да бъде признат приходът от нея съгласно Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти. Доставката на услуги подлежи на данъчно облагане само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на предоставената услуга. При недостатъчна индивидуализация на предмета на доставката, както във фактурите, така и приемателно-предавателните протоколи/л.76, л.81, л.86/, не може да се направи извод, че са налице доставки на услуги по смисъла на чл. 9, ал.1 ЗДДС, както е в настоящия казус. Водим от горното, съдът приема, че не може да се установи в условията на пълно доказване на начина на извършване на услугите/доставките на жалбоподателят от „Фiona инвест“ ООД.

2. Относно доставките от „Балкан мулти бизнес - БМБ“ ООД. ЕИК[ЕИК].

Съдът приема, че жалбата е неоснователна в частта, по отношение на фактурите, издадени от „Балкан мулти бизнес - БМБ“ ООД поради следното:

Доставката по фактура №20001242/30.09.2017 г. с данъчна основа 11750,00 лв. и начислен ДДС 2350,00 лв., издадена от „Балкан мулти бизнес - БМБ“ ООД, ЕИК[ЕИК] е с предмет: „външни услуги“. Към фактурата е приложен протокол от 30.09.2017 г. Фактурираната услуга е съгласно договор от 10.01.2017 г. за консултантски услуги за изготвяне на проектно предложение по процедура BG05M90P001-1.023 „Подкрепа за предприемачество“, сключен между „Ихтис - здраве“ ЕООД-Възложител и „Балкан мулти бизнес - БМБ“ ООД - Изпълнител с предмет: 1. Писмени и устни консултации относно възможностите за участие на Възложителя в конкурса по бюджетна линия процедура BG05M90P001-1.023 „Подкрепа за предприемачество“ по оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ чрез проект, реализиран от Възложителя. 2. Оказване на експертно съдействие относно цялостното разработване на конкретен проект от името на Възложителя съгласно изискванията и насоките за кандидатстване по бюджетна линия BG05M90P001-1.023 „Подкрепа за предприемачество“. 3. В случай на отправени препоръки от Договарящия орган в лицето на МТСП към Възложителя за отстраняване на непълноти и нередности по проекта, Изпълнителят се задължава да преработи Проекта в съответствие с дадените указания. Договореното възнаграждение е в размер на 48375,00 лв.

без ДДС.В издадените фактури №20001242/30.09.2017 г. с данъчна основа 11750,00лв. и ДДС 2350,00 лв. и №20001264/28.02.2018 г. с данъчна основа 20000,00 лв. и начислен ДДС 4000,00 лв., и приложените към тях приемо-предавателни протоколи, като място на доставката е посочено [населено място].Във връзка с ИПДПОЗЛ №П-22221719205017-040-001/20.12.2019 г. от дружеството са представени документи и писмени обяснения.

Съгласно данните в представените оборотни ведомости за период 01.08.2017-31.12.2017 г. и за период 01.01.2018-30.04.2018 г. дружеството-доставчик/„Балкан мулти бизнес - БМБ" ООД/ притежава дълготрайни активи - транспортни средства, заведени по счетоводна сметка 205 и компютърна техника, заведена по счетоводна сметка 208-Компютърна техника.Няма начислени разходи за заплати и други възнаграждения и разходи за социални осигуровки (счетоводни сметки 604 и 605) - според обясненията дружеството притежава компютърни системи и малка строителна техника.Според представените обяснения съдружниците са специалисти в областта на маркетинга и инженеринговите дейности.Фирмената дейност е изпълнявана от съдружниците.

Съдът приема,че органът по приходите е формирал законосъобразен извод,като е отказал правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 6350,00лв. по фактурите, издадени от „Балкан мулти бизнес - БМБ" ООД поради следното :

Освен изложените от съда мотиви по т. 1/доставчик„Фiona инвест"ООД/,които са относими поради идентичност.Настоящият състав следва да отбележи,че доставката на услуги подлежи на данъчно облагане само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет,в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на предоставената услуга и само ако е налице пряка връзка между доставената услуга и получената насрещна престация. Неясен е начинът, по който е обективиран целеният резултат, респ. приемането му от ревизираното лице. В тежест на жалбоподателя е да докаже какви именно дейности е следвало да извърши доставчика, как и кога ги е извършил, от кои физически лица, къде и как са били извършени услугите и какво точно е приел като изпълнение жалбоподателя.Тук отново следва да се отбележи, че той претендира един благоприятен за себе си факт и е длъжен, при условията на пълно насрещно доказване да установи, че този факт е настъпил и е породил желаните правни последици.

По така приетите протоколи /между доставчика и жалбоподателят/ като извършени и приети дейностите изискват във всички случаи издателят на фактурите да е разполагал с необходимата работна ръка, а доказателства за това не са представени, както в хода на ревизията, така и в хода на съдебното

производство. Във връзка с горното следва да се отбележи, че по същество протокола е документ, с който се документират извършени дейности на определен етап. Той е първичен счетоводен документ, но тъй като реквизитите му не са уредени нормативно, те се ограничават до тези, с които може еднозначно да се опише стопанската операция. Същият представлява количествено-стойностна сметка за извършените към определен момент, приети и подлежащи на заплащане видове дейности. В протокола на /л.71/ по фактура №20001242/30.09.2017 г. е посочено само външни услуги. По идентичен начин е оформен и протокола между страните и по другата фактура №20001264/28.02.2018г./л.66/. Отчитането на действителното икономическо и търговско положение представлява основен критерий при прилагане на общата система на ДДС (т. 42 от решение на СЕС от 20.06.2013 г. по дело С-653/11)/, което не бе доказано от жалбоподателят с оглед разпределената доказателствена тежест поради което настоящият състав приема, че изводите на органите по приходите са правилни.

3. Относно доставките от „Палазови“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

Съдът приема, че жалбата е неоснователна в частта, по отношение на фактурата №108/31.01.2018 г. с данъчна основа 31000,00 лв. и ДДС 6200,00 лв., издадена от „Палазови“ ЕООД поради следното:

Във връзка с ИПДПОЗЛ №П-22221019218010-040-001/23.12.2019 г. от дружеството доставчик са представени документи и писмени обяснения. Съгласно данните в представените оборотни ведомости за период 01.09.2017-31.12.2017 г. и за период 01.01.2018-31.01.2018 г. дружеството не притежава дълготрайни материални и нематериални активи и материали (няма начални салда и обороти по счетоводни сметки от гр.20, гр.21 и гр.30). Няма начислени разходи за заплати и други възнаграждения и разходи за социални осигуровки (счетоводни сметки 604 и 605). Според представените обяснения системата за електронно архивиране, споделяне на файлове с настроена и компилирана от М. П.-Управител, притежаваща софтуерно и маркетингово образование и има професионални квалификации по извършените дейности - висше образование от Великобритания, Италия и Испания. В издадената фактура №108/31.01.2018 г. с данъчна основа 31000,00 лв. и ДДС 6200,00 лв. и приложения приемо-предавателен протокол, като място на доставката е посочено [населено място]. Настоящият състав приема, че издадената фактура №108/31.01.2018г. не отговаря на изискванията на чл. 114 и 115 ЗДДС. Така изписан предметът на услугата, за която е издадена процесната фактура, не е в изискуемите норми, същият е неясен и не отговаря на изискванията на чл. 71, т. 1 от ЗДДС. В нея не се съдържа необходимата информация, и как е определена единичната стойността на услугата. Липсата на конкретна информация не позволява да се установи начина на калкулиране на цената на услугата и нейните елементи. Липсващата индивидуализация на вида на услугата не може да се извлече нито от договора за възлагане на услуга, нито от представеният към фактурата приемо-предавателен протокол /л.52/, който има еднотипно

съдържание и отразяват приемането и предаването на „услуга“, без каквато и да било конкретика и описание на това което се предава/приема, неговия вид и количество. Събраните по делото доказателства по никакъв начин не установяват реалността на доставката. В случая получателят по доставката, въпреки, че е представил част от поисканите му от органи по приходите документи и писмени обяснения, не е доказал безспорно извършването на доставка на услуга по смисъла на чл. 9 от ЗДДС и чл.14 от Директива 2006/112/ЕО. Европейското право и по-конкретно чл. 242 от посочената директива, задължава всяко данъчно задължено лице да води достатъчно подробна отчетност, за да даде възможност за прилагането на ДДС и за неговия контрол от данъчните органи. В случая, видно от приложените по преписката документи, водената от жалбоподателя отчетност не дава възможност да се установи безспорно реалността на доставката.

4. Относно доставките от „Дакс Пропъртис“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

Съдът приема, че жалбата е неоснователна в частта, по отношение на фактура №155/31.08.2017 г. с данъчна основа 15600,00 лв. и начислен ДДС 3120,00 лв., издадена от „Дакс Пропъртис“ ЕООД поради следното:

Във връзка с ИПДПОЗЛ №П-22221019205015-040-001/20.12.2019 г. от дружеството са представени документи и писмени обяснения. Съгласно данните в представените оборотни ведомости за период 01.08.2017-31.12.2017г. и за период 01.01.2018-30.04.2018г. дружеството-доставчик не притежава дълготрайни материални и нематериални активи и материали (няма начални салда и обороти по счетоводни сметки от гр.20, гр.21 и гр.30). Няма начислени разходи за заплати и други възнаграждения и разходи за социални осигуровки (счетоводни сметки 604 и 605) Според представените обяснения съдружниците са специалисти в областта на софтуерните услуги, маркетинга и инженеринговите дейности. Дейността е извършена от двамата съдружници. В издадената фактура №155/31.08.2017 г. с данъчна основа 15600,00 лв. и начислен ДДС 3120,00 лв., и приложения приемо-предавателен протокол, като място на доставката е посочено [населено място].

В случая не са представени доказателства как облигационни отношения с доставчика на услугата „проучване и за доставка на импланти и консумативи от ЕС“ са изпълнени, липсват и каквито и да е данни, за да бъде индивидуализиран предметът на услугите, техните параметри, условия и ред за изпълнение пряко ангажираните за изпълнението лица. Наличието само на фактура не е достатъчно да се определи нито конкретният вид на услугата, нито вида и характеристиките на договорките между страните, нито да се установи извършвани ли са услугите, и от кого точно са извършени конкретните видове дейности. По делото липсват каквито и да е доказателства и относно факта на пряко ангажираните с конкретните дейности лица. Неясен е начинът, по който е **обективизиран целеният резултат, респ. приемането му от ревизираното лице**. В тежест на жалбоподателя е да докаже какви

именно дейности е следвало да извърши доставчика, как и кога ги е извършил, от кои физически лица, къде и как са били извършени услугите и какво точно е приел като изпълнение жалбоподателя. По така изложените съображения настоящият съдебен състав преценява, че предпоставките за упражняване на правото на приспадане по процесната фактура е недоказан от жалбоподателя и в тази част жалбата също е неоснователна. Необходимостта от установяване на обективното извършване на доставките не се отрича от СЕС в Решението от 21.06.2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11, които в своята практика многократно подчертава, че националният съдия следва да осъществи конкретна преценка на всички събрани в производството пред него доказателства и въз основа на тях да формира изводите си за наличието или липсата на реална доставка. Това негово разбиране е отново застъпено в Решение от 31.01.2013 г. по дело С-643/11, съобразно което "Правото на Съюза, както и принципите на данъчен неутралитет, на правна сигурност и на равно третиране допускат на получател на фактура да се откаже право на приспадане на ДДС, платен за получена доставка, по съображение, че липсва действително извършена облагаема сделка". Разпоредбата на чл. 70, ал. 5 ЗДДС не представлява специална мярка, насочена към опростяване на събирането на данъка или към предотвратяване на формите на неплащане или избягването му, а е законодателен израз на борбата срещу данъчните измами, което е цел призната от Директива 2006/112/ЕО /така т. 26 от решението на СЕС по дело С-18/13/. Свързването с данъчна измама на ползването на данъчен кредит при неправомерно начислен данък е мислимо в контекста на разяснението от т. 38 на решението на СЕС по дело С-18/13. Само наличието на фактура с посочен в нея ДДС, без реално да е настъпило данъчното събитие, не може да обоснове право на приспадане за получателя.

Относно начислените лихви за неправомерно ползван данъчен кредит по фактури, издадени от дружествата: "Бид къмпани" ООД, „Дес универд" ООД, „Бейз къмпани 73" ООД, „Триалети- интернешънъл" ООД, „Природни дарове" ООД, „А. инвестмънтс" и др./посочени в обстоятелствената част на решението/. В хода на ревизионното производство безспорно е установено, че „Ихтис - здраве" ЕООД е сторнирало ползвания данъчен кредит по фактурите издадени от посочените дружества, чрез включването им със знак минус в дневниците за покупки в следващи данъчни периоди - м.01/2018 г., м.02/2018 г., м.10/2019 г. и м.11/2019 г., поради което са начислени лихви за времето от 15-то число на месеца следващ месеца на упражняването на данъчен кредит до 15-то число на месеца, следващ данъчния период, през който ДДС е сторниран. Ревизираното дружество декларира, че процесните услуги не са завършени и по тях не е извършено плащане. Анулирането на процесните фактури е извършено въз основа на издадени от доставчиците фактури, в които за предмет на доставка е посочено – „сторно фактура по фактура.....“.

Редът за коригиране на фактурите и известията е уреден в чл. 116 от ЗДДС. В ал. 1 на чл. 116 е посочено, че поправки и добавки във фактурите и известията към тях не се разрешават. Погрешно съставени или поправени

документи се анулират и се издават нови. Разпоредбата на чл. 116, ал. 4 от ЗДДС предвижда, че когато погрешно съставени документи или поправени документи са отразени в отчетните регистри на доставчика или получателя, за анулирането се съставя протокол – за всяка от страните, който съдържа основанието за анулирането; номера и датата на документа, който се анулира; номера и датата на издадения нов документ. За периода на неправомерно упражненото право на приспадане на данъчен кредит по така коригираните фактури до периода на анулирането им следва да бъде начислена лихва. В случая, органите по приходите са установили, че през процесните периоди „ИХТИС-ЗДРАВЕ“ ЕООД е упражнило право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от спорните доставчици, като по този начин е намален декларираният резултат за внасяне. В същото време не е установена реалност на доставките. Самото ревизирано дружество е коригирало ползвания спорен данъчен кредит, тъй като е приело, че съществува риск от данъчни загуби. В тази връзка от органите по приходите правилно е прието, че е ползван неправомерно данъчен кредит и във връзка със същия с РА са определени лихви за забава. За периода на неправомерно упражненото право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, органите по приходите законосъобразно са начислили лихви в съответствие с разпоредбите на чл. 175, ал. 1 от ДОПК. С оглед установените факти по делото настоящият състав счита, че РА е правилен и законосъобразен и следва да бъде потвърден в частта на определените лихви за забава за ДДС за данъчни периоди м.01/2018 г., м.02/2018 г., м.10/2019 г. и м.11/2019 г.

Крайният извод на настоящата инстанция е, че жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена, а РА като правилен и законосъобразен, да бъде потвърден.

II. По разноските:

Страните своевременно претендират разноски по делото.

На жалбоподателят не се дължат разноски с оглед изхода на делото.

При материален интерес в размер на 68681,44 лева, претенцията за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна. Съобразено с Наредба №1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, вр. чл.161, ал.1, изр.3 от ДОПК, съдът я уважава в размер на 6144,51 лева, като също е изчислено в минималния размер по цитираната Наредба, съобразено и с участието на процесуалния представител на ответника в проведените съдебни заседания.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1, от ДОПК, Административен съд София-град, 34-състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ИХТИС-ЗДРАВЕ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес:гр. С., [улица], ет.2,чрез Й. И. П.,в качеството на управител, срещу Ревизионен акт /РА/№Р-22220319007392-091-001/30.07.2020г.,издаден от К. Г. М.– орган, възложил ревизията, и Б. К. С.– ръководител на ревизията,потвърден частично с решение №1610/22.10.2020г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, с който са направени корекции на декларираните от дружеството резултати за ревизираните периоди по Закона за данък върху добавената стойност/ЗДДС/ и определени допълнителни задължения общо в размер на 68681,44 лв.,съответно главница в размер на 32735,00лв. и лихви в размер на 35946,44 лв.,като неоснователна.

ОСЪЖДА „ИХТИС-ЗДРАВЕ“ ЕООД,ЕИК[ЕИК], с адрес :гр. С., [улица], ет. 2 ,чрез Й. И. П.,в качеството на управител,да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“С. при Централно управление на Националната агенция за приходите,сумата от 6144,51 лева,представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България,в четиринадесетдневен срок от връчването му на страните.

съдия: